

ויקרא פרק יט פסוק ב

דבר אל כל עדת בני ישראל - מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי תורה תלויין בה: **קדשים תהיו** - הוו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, אשה זונה וחללה וגוי' אני ה' מקדשכם, (ויקרא כא ז - ח) ולא יחלל זרעו אני ה' מקדשו (ויקרא כא טו) קדושים יהיו אשה זונה וחללה וגוי' (ויקרא כא ו-ז):

במדבר פרק ו

(א) ונדבר יקנך אל משה לאמר: (ב) דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדב נדר נזיר להזיר ליקנך: (ג) מיין ושכר וזיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: (ד) כל ימי נזרו מפל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: (ה) כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליקנך קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: (ו) כל ימי הזירו ליקנך על פש מת לא יבא: (ז) לאביו ולאמו לא אחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזר אלהיו על ראשו: (ח) כל ימי נזרו קדש הוא ליקנך: (ט) וכי ימות מת עליו בפתת פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו: (י) וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: (יא) ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא: (יב) והזיר ליקנך את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשנים יפלו פי טמא נזרו: (יג) וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד: (יד) והקריב את קרבנו ליקנך כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה אחת בת שנתה תמימה לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים: (טו) וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם: (טז) והקריב הכהן לפני יקנך ועשה את חטאתו ואת עלתו: (יז) ואת האיל יעשה זבח שלמים ליקנך על סל המצות ועשה הכהן את מנחתו ואת נסכו: (יח) וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים: (יט) ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על פני הנזיר אחר התגלחו את נזרו: (כ) והניף אותם הכהן תנופה לפני יקנך קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין: (כא) זאת תורת הנזיר אשר יזיר קרבנו ליקנך על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר יזיר כן יעשה על תורת נזרו:

רש"י

דבר אל כל עדת בני ישראל - מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל, מפני שרוב גופי תורה תלויין בה: **קדשים תהיו** - הוו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא קדושה, אשה זונה וחללה וגוי' אני ה' מקדשכם, (ויקרא כא ז - ח) ולא יחלל זרעו אני ה' מקדשו (ויקרא כא טו) קדושים יהיו אשה זונה וחללה וגוי' (ויקרא כא ו-ז):

רש"י

(ב) **כי יפלא** - יפריש. למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה, לומר לך שכל הרואה סוטה בקלוקלה יזיר עצמו מן היין, שהוא מביא לידי ניאוף: **נדר נזיר** - אין נזירה בכל מקום אלא פרישה, אף כאן שפרש מן היין: **להזיר לה'** - להבדיל עצמו מן היין לשם שמים: (ג) **מיין ושכר** - כתרגומו מחמר חדת ועתיק, שהיין משכר כשהוא ישן: **וכל משרת** - לשון צביעה במים וכל משקה, ובלשון משנה יש הרבה אין שורין דיו וסמנים (שבת יז ב), נזיר ששרה פתו ביין (נזיר לד ב): (ד) **חרצנים** - הם הגרעינין: **זג** - הם קליפות שמבחוץ, שהחרצנים בתוכן כענבל בזוג: (ה) **קדוש יהיה** - השער שלו, לגדל הפרע של שער ראשו: **פרע** - נקוד פתח קטן לפי שהוא דבוק לשער ראשו, פרע של שער. ופירושו של פרע, גדול של שער, וכן את ראשו לא יפרע (ויקרא כא, י), ואין קרוי פרע פחות משלושים יום: (ח) **כל ימי נזרו קדוש הוא** - זו קדושת הגוף מליטמא למתים: (ט) **בפתע** - זה אונס: **פתאם** - זה שוגג. ויש אומרים פתע פתאום דבר אחד הוא, מקרה של פתאום: **וכי ימות מת עליו** - באהל שהוא בו: **ביום טהרתו** - ביום הזאתו, או אינו אלא בשמיני שהוא טהור לגמרי, תלמוד לומר ביום השביעי, אי שביעי יכול אפילו לא הזה, תלמוד לומר ביום טהרתו: (י) **וביום השמיני יבא שתי תרים** - להוציא את השביעי. או אינו אלא להוציא את התשיעי, קבע זמן לקרבין וקבע זמן למקריבין, מה קרבין הכשיר שמיני ומשמיני והלאה, אף מקריבין שמיני ומשמיני והלאה: (יא) **מאשר חטא על הנפש** - שלא נזהר מטומאת המת, רבי אלעזר הקפר אומר שציער עצמו מן היין: **וקדש את ראשו** - לחזור ולהתחיל מנין נזירותו: (יב) **והזיר לה' את ימי נזרו** - יחזור וימנה נזירותו כבתחילה: **והימים הראשונים יפלו** - לא יעלו מן המנין: (יג) **יביא אתו** - יביא את עצמו, זה אחד משלשה אתים שהיה ר' ישמעאל דורש כן. כיוצא בו והשיאו אותם עון אשמה (ויקרא כב, טז), את עצמם, כיוצא בו ויקבור אותו בגיא (דברים לד, ו), הוא קבר את עצמו: (טו) **ומנחתם ונסכיהם** - של <<<

רש"י לבמדבר פרק ו (המשך)

עולה ושלמים, לפי שהיו בכלל ויצאו לידון בדבר חדש שיטעינו לחם, החזירן לכללן שיטעינו נסכים כדין עולה ושלמים: **חלות מצות ורקימי מצות** - עשר מכל מין: (יז) **זבח שלמים לה' על סל המצות** - ישחט את השלמים על מנת לקדש את הלחם: **את מנחתו ואת נסכו** - של איל: (יח) וגלח הנזיר פתח **אהל מועד** - יכול יגלח בעזרה, הרי זה דרך בזיון. אלא וגלח הנזיר לאחר שחיתת השלמים שכתוב בהן ושחטו פתח אהל מועד (ויקרא ג, ב), ספרי: **אשר תחת זבח השלמים** - תחת הדוד שהוא מבשלן בו, לפי ששלמי נזיר היו מתבשלין בעזרה, שצריך ליטול הכהן הזרוע אחר שנתבשלה ולהניף לפני ה' : (יט) **הזרוע בשלה** - לאחר שנתבשלה: (כ) **קדש הוא לכהן** - החלה והרקיק והזרוע תרומה הן לכהן: **על חזה התנופה** - מלבד חזה ושוק הראויים לו מכל שלמים מוסף על שלמי נזיר הזרוע הזה, לפי שהיו שלמי נזיר בכלל ויצאו לידון בדבר החדש להפרשת זרוע הוצרך להחזירן לכללן לידון אף בחזה ושוק: (כא) **מלבד אשר תשיג ידו** - שאם אמר הריני נזיר על מנת לגלח על מאה עולות ועל מאה שלמים כפי נדרו אשר ידור כן יעשה מוסף על תורת נזרו: **על תורת הנזיר** - יוסיף ולא יחסר, שאם אמר הריני נזיר חמש נזירות על מנת לגלח על שלש בהמות הללו, אין אני קורא בו כאשר ידור כן יעשה:

המב"ן

(יד) וטעם החטאת שיקריב הנזיר ביום מלאת ימי נזרו, לא נתפרש. ועל דרך הפשט כי האיש הזה חוטא נפשו במלאת הנזירות, כי הוא עתה נזור מקדושתו ועבודת השם, וראוי היה לו שיזיר לעולם ויעמוד כל ימיו נזיר וקדוש לאלהיו, כענין שאמר (עמוס ב יא) ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזירים, השוה אותו הכתוב לנביא, וכדכתיב (לעיל פסוק ח) כל ימי נזרו קדוש הוא לה' והנה הוא צריך כפרה בשובו להטמא בתאוות העולם:

אבן עזרא

(ז) **לאביו ולאמו** - ואף כי לאשתו ולבתו ולאחרים. ויש אומרים, כי מלת נזיר - מגזרת נזר, והעד כי נזר אלהיו על ראשו, ואיננו רחוק. דע כי כל בני אדם עבדי תאוות העולם, והמלך האמתי, שיש לו נזר ועטרת מלכות בראשו, כל מי שהוא חפשי מן התאוות:

Rabbi Brovender's Shiur is sponsored by Dr. Bernard & Robin Cohen

Visit www.atid.org/shiur for audio recordings, Podcasts, or to sign-up to receive sources in advance.

Visit www.WebYeshiva.org to sign up for Rabbi Brovender's fully interactive, online Yeshiva.